

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
- 02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
- 03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
- 04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
- 05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
- 06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
- 07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
- 08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
- 09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
- 10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
- 11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
- 12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
- 13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
- 14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
- 15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
- 16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
- 17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ;» (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
- 18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
- 19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
- 20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
- 21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
- 22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευϊτικό ΚΓ/23
- 23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
- 24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
- 25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
- 26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφόρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
- 27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
- 28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
- 29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
- 31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
- 32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
- 33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
- 34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
- 35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
- 36ΣΕ. BENNY HINN και ΤΗΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
- 37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
- 38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
- 39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
- 40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (ΡΙΚ Τζόινερ)
- 41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
- 42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
- 43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
- 44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
- 46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
- 47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
- 48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
- 49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
- 50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
- 51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
- 52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
- 53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (Αναβίωση αρχαίας Κελτικής λατρείας)

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΑΓΙΟΣ"

**Πότε ο άνθρωπος αποκαλείται "άγιος;"
Σήμερα υπάρχουν "άγιοι" και πως διακρίνονται;
Τι μας αποκαλύπτει η Βίβλος γι' αυτό;**

	Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" επιμέλεια - παρουσίαση: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ	ΤΕΥΧΟΣ 17 έκδοση: 06/2022
---	---	---

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΑΓΙΟΣ"

Πότε ο άνθρωπος αποκαλείται "άγιος;"
Τι μας αποκαλύπτει η Βίβλος γι' αυτό;

αυτοτελές απόσπασμα από το βιβλίο
«ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Βελτιωμένη έκδοση: 01/2022
Ανατύπωση: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1992, 2022

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»

Αρχική έκδοση (αρχική):
05/1992

2η έκδοση (βελτιωμένη):
06/2022

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. κινητό & Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 40 - 1

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΑΓΙΟΣ"

Σήμερα υπάρχουν ζώντες άγιοι;

1. ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ "ΑΓΙΟΣ"

Ο άνθρωπος που δεν είναι εξοικειωμένος με τις αλήθειες της Αγίας Γραφής και κατά συνέπεια δεν μπορεί να έχει επίγνωση του Λόγου του Θεού, πιστεύει ότι άγιος είναι αυτός (α) που πέθανε και τον ανακήρυξε εκ των υστέρων ως "άγιο" η κατεστημένη εκκλησία, (β) που έχει τη δύναμη να κάνει ακόμα και θαύματα, ενώ δεν βρίσκεται πλέον στη ζωή και (γ) που μπορεί να μεσιτεύει στον Θεό για τον αμαρτωλό άνθρωπο. Αυτή η άποψη, όχι μόνο δεν στηρίζεται μέσα στην Αγία Γραφή, αλλά είναι μία διδαχή πλάνης, η οποία καταργεί τη θυσία του Ιησού Χριστού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, ο οποίος πέθανε στη δική μας θέση, πληρώνοντας Αυτός τις δικές μας αμαρτίες.

Όταν κάποιος απορρίπτει τον μοναδικό μεσίτη μεταξύ Θεού και ανθρώπων (βλ. Α' Τιμόθεου Β/2:5) και στη θέση Του τοποθετεί άλλους ανθρώπους για μεσίτες προς τον Θεό, τότε ακούσια ή εκούσια, καταργεί ολόκληρο τον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, το κέντρο της οποίας είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός και κατά συνέπεια καταργεί και ολόκληρο το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου, το οποίο είχε σχεδιάσει πριν δημιουργήσει τον κόσμο, «προ καταβολής κόσμου» (βλ. Εφεσίους Α/1:4, Α' Πέτρου Α/1:20, κλπ). Θα δούμε όμως με λεπτομέρειες τι μας αποκαλύπτει για το θέμα αυτό ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού.

Η λέξη "άγιος" σημαίνει "ξεχωριστός, ξεχωρισμένος" και σε ευρεία έννοια σημαίνει "καθαρός, ξεχωρισμένος από κάθε μόλυσμα". Σύμφωνα με το "Λεξικόν της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσης" του Ι.Σταματάκου άγιος είναι "ο αφοσιωμένος στον Θεό, ο αγνός". Το αντίθετο του "άγιος" είναι αυτός που αποκαλύπτεται ως "βέβηλος, μιαρός, κοινός, βδελυρός" και ως "εναγής" ("ο εν άγει ών"), δηλαδή αυτός που βρίσκεται υπό κατάρα, υπό κρίση (βλ. Λεξικόν Σταματάκου, έκδοση 1990, σελίδες 18, 334). ΑΓΙΟΣ λοιπόν είναι αυτός, που κύριο

μέλημά του είναι να βρίσκεται σε πνευματική καθαρότητα, απορρίπτοντας την αμαρτία από την ζωή του, εφόσον έχει δεχθεί τον Ιησού προσωπικό του κύριο και λυτρωτή.

Η Εβραϊκή λέξη που στα Ελληνικά μεταφράζεται "άγιος" προέρχεται από έναν όρο που σημαίνει "αποχωρισμένος". Κατά συνέπεια, ΑΓΙΟΣ είναι αυτός που έχει ΑΠΟΧΩΡΙΣΤΕΙ από το αμαρτωλό σύστημα του κόσμου. Η Αγία Γραφή μας αποκαλύπτει ότι «ο κόσμος όλος εν τω Πονηρώ κείται» (Α' Ιωάννου Ε/5:19), δηλαδή ο κόσμος όλος βρίσκεται μέσα στην κυριαρχία του Πονηρού, του Διαβόλου. Αυτό σημαίνει ότι ο άγιος άνθρωπος "ξεχωρίζει" επειδή έχει απορρίψει το σύστημα του Διαβόλου, με όποιο τρόπο και εάν αυτό εκφράζεται και συνήθως για να εξαπατηθεί ο άνθρωπος το σύστημα αυτό είναι ντυμένο με θρησκευτικό ένδυμα.

Η Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια του "ΠΑΠΥΡΟΥ" γράφει: «Οι πιστοί καλούνται "άγιοι" και δη "κλητοί άγιοι", ως αφιερωμένοι εις τον Θεόν, των οποίων όμως ο προορισμός είναι η ηθική τελειότης και εξομίωση προς τον Θεόν» (βλ. Τόμος 1ος, σελίδα 165). Ο Παύλος λέγει: «...Ο οποίος (Ιησούς) έσωσεν ημάς και εκάλεσεν (ημάς) με κλήσιν αγίαν, ουχί κατά τα έργα ημών...» (Β' Τιμόθεου Α/1:9). Στους Θεσσαλονικείς πιστούς γράφει: «...Διότι ο Θεός ΔΕΝ ΕΚΑΛΕΣΕΝ ημάς προς ακαθαρσίαν, αλλά προς αγιασμόν» (Α' Θεσσαλονικείς Α/1:7).

Η αγιότητα, κατά κύριο λόγο στην άπειρη έννοιά της, αποδίδεται στον Θεό, ο οποίος αποκαλείται "άγιος". Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι «δεν υπάρχει άγιος καθώς ο Κύριος...» (Α' Σαμουήλ Β/2:2). Αυτό σημαίνει ότι ο ίδιος ο Θεός θέτει τον κανόνα για το "τι είναι άγιο", γιατί η φύση του Θεού είναι η αγιότητά Του και αυτό είναι που θέλει και για τον άνθρωπο:

- **ΛΕΥΙΤΙΚΟ ΙΑ/11:44** «...Διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας· ΘΕΛΕΤΕ λοιπόν ΑΓΙΑΣΘΕΙ και θέλετε είσθε άγιοι, διότι ΑΓΙΟΣ είμαι Εγώ· και δεν θέλετε μιάνει τας ψυχάς σας δι' ουδενός ερπετού έρποντος επί της γης».
- **ΛΕΥΙΤΙΚΟ Κ/20:26** «...Και θέλετε είσθε άγιοι εις Εμέ· διότι ΑΓΙΟΣ είμαι εγώ ο Κύριος και σας ΑΠΕΧΩΡΙΣΑ από των λαών, διά να είσθε Εμού» (Λευιτικό Κ/20:26).
- **ΗΣΑΪΑΣ ς'/6:3** «...Και έκραξε το ένα (Σεραφεΐμ) προς το άλλο και

έλεγεν, **άγιος, άγιος, άγιος ο Κύριος των δυνάμεων, πάσα η γη είναι πλήρης της δόξης Αυτού**».

- **ΗΣΑΪΑΣ ΝΖ/57:15** «...Διότι ούτω λέγει ο **ΥΨΙΣΤΟΣ** και ο **ΥΠΕΡΤΑΤΟΣ**, ο **ΚΑΤΟΙΚΩΝ** την αιωνιότητα, του οποίου το όνομα είναι **Ο ΑΓΙΟΣ...**».
- **Α' ΠΕΤΡΟΥ Α/1:15-16** «...Αλλά καθώς είναι **ΑΓΙΟΣ** Εκείνος, ο οποίος σας εκάλεσεν, **ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΕΣΕΙΣ γίνεσθε άγιοι εν πάση διαγωγή· διότι είναι γεγραμμένον· Άγιοι γίνεσθε, διότι Εγώ είμαι ΑΓΙΟΣ**».
- **ΒΛΕΠΕ:** Ψαλμός ΚΒ/22:3, Ιεζεκιήλ ΛΘ/39:7, Αποκάλυψη Γ/3:7, Δ/4:8, ς/6:10, κλπ)

Ο άγιος Θεός είναι **ΠΝΕΥΜΑ** (βλ. Ιωάννης Δ/4:24, Γένεση Α/1:2, Ησαΐας ΜΗ/48:16, Ιωήλ Β/2:18, κλπ) και εφόσον η φύση Του είναι η "αγιότης" και το Πνεύμα Του είναι **ΑΓΙΟ**. Γι' αυτό, είτε πούμε "**Πνεύμα Θεού**", είτε πούμε "**άγιο Πνεύμα του Θεού**", ή πούμε απλά "**άγιο Πνεύμα**", αναφερόμαστε στον άγιο Θεό, ο οποίος **ΕΙΝΑΙ** Πνεύμα και ο Θεός **ως άγιος** βδελύσσεται την αμαρτία και είναι τέλεια αποχωρισμένος από αυτήν. Επίσης "άγιοι" αποκαλούνται και **οι άγγελοι του Κυρίου** (βλ. Έξοδος ΙΘ/19:6, Δευτερονόμιο Ζ/7:6, ΙΔ/14:2, ΚΗ/28:9, Ησαΐας ΞΒ/62:12, κλπ).

2. Η ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Στην Παλαιά Διαθήκη οι λέξεις (οι όροι) "άγιος" και "αγιότης" συνδέονται με τόπους, αντικείμενα, εκδηλώσεις και περιόδους, καθώς και με πρόσωπα αφιερωμένα στον Θεό. Βλέπουμε για παράδειγμα τον Θεό που φανερώθηκε στον Μωυσή μέσα από την καιόμενη βάτο, να του λέγει: «**Μην πλησιάσεις εδώ· λύσον τα υποδήματά σου εκ των ποδών σου· διότι ο τόπος επί του οποίου ίστασαι είναι γη αγία...**» (Έξοδος Γ/3:5). Επίσης οι Ισραηλίτες λάτρευαν τον Θεό σε τακτικές ετήσιες εορτές, τις οποίες αποκαλούσαν «**συγκαλέσεις αγίας**» (βλ. Λευιτικό ΚΓ/23:37, κλπ).

Γενικά η λέξη άγιος μπορεί να εφαρμοστεί σε οτιδήποτε συνδέεται άμεσα με τον Θεό και κυρίως με πράγματα τα οποία έχουν "ξεχωριστεί" για να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά στη λατρεία του Θεού, όπως ήταν ο ναός, το θυσιαστήριο, τα σκεύη του ναού και οι

ιερείς: «...**Και ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και την σκηνήν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα άγια τα** (ευρισκόμενα) **εις την σκηνήν· οι ιερείς και οι Λευΐται ανεβίβασαν αυτά**» (Α' Βασιλέων Η/8:4). Τα ιερά αυτά αντικείμενα, τα χρησιμοποιούσαν με μεγάλο σεβασμό, αλλά δεν έδιναν ποτέ λατρεία σ' αυτά, η λατρεία ανήκε μόνον στον Θεό.

Ο λαός Ισραήλ ήταν για τον Θεό άγιος και εκλεκτός λαός, δηλαδή "ξεχωρισμένος" από τους άλλους γύρω λαούς, που είχαν πέσει στην ειδωλολατρεία:

- **ΕΞΟΔΟΣ ΙΘ/19:5-6** «**Θέλετε είσθε εις Εμέ ο εκλεκτός από πάντων των λαών· διότι ιδική μου είναι πάσα η γη· και σεις θέλετε είσθε εις Εμέ βασιλείον ιεράτευμα και έθνος άγιον...**» (βλ. Λευιτικό ΙΑ/11:44, Κ/20:26, κλπ).
- **ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ Ζ/7:6** «**Επειδή συ είσαι λαός άγιος εις Κύριον τον Θεόν σου· σε εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου διά να είσαι εις Αυτόν λαός εκλεκτός, παρά πάντας τους λαούς, οι οποίοι είναι επί του προσώπου της γης**» (βλ. Δευτερονόμιο ΙΔ/14:2, ΚΗ/28:9).
- **ΗΣΑΪΑΣ ΞΒ/62:12** «**Και θέλουν ονομάσει αυτούς, ο ΑΓΙΟΣ λαός, Ο λελυτρωμένος του Κυρίου· και συ θέλεις ονομασθεί "επιζητούμένη", πόλις ουκ εγκαταλελειμμένη**».

Για πρώτη φορά η έννοια της λέξης "άγιος" χρησιμοποιείται όταν ο Θεός "ξεχώρισε" την έβδομη ημέρα: «...**Και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμην και ΑΓΙΑΣΕΝ αυτήν· διότι εις αυτήν (την ημέραν) ανεπαύθη από πάντων των έργων Αυτού, τα οποία έκτισε και έκαμεν ο Θεός**» (Γένεση Β/2:3). Εδώ γράφει ότι ο Θεός "αγίασε" την έβδομη ημέρα, δηλαδή την **ξεχώρισε** απ' όλες τις άλλες ημέρες, για να μπορεί ο λαός να Τον λατρεύει.

3. Η ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Όπως στην Παλαιά Διαθήκη ο κατά σάρκα λαός Ισραήλ ήταν ο άγιος και ο εκλεκτός λαός του Θεού, το ίδιο και στην Καινή Διαθήκη **η εκκλησία του Ιησού Χριστού** (που είναι ο πνευματικός Ισραήλ) είναι **ο άγιος λαός του Θεού** και μάλιστα αυτά που είχε πει ο Θεός στους Ισραηλίτες ότι είναι "**βασιλείον ιεράτευμα**" και "**έθνος άγιο**" (Λευιτικό ΙΑ/11:44), τα ίδια ακριβώς λέγει ο Λόγος του Θεού και για τους εν Χριστώ πιστούς: «...**Σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασιλείον**

ιεράτευμα, **έθνος άγιον**, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγείλετε τας αρετάς εκείνου, ο οποίος σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν Αυτού φώς· **οι ποτέ μη όντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού**» (Α' Πέτρου Β/2:9-10). Η φράση "**οι ποτέ μη όντες λαός**" σημαίνει ότι αυτοί που κάποτε δεν ήσαν ποτέ λαός του Θεού, τώρα είναι λαός του Θεού, με το χαρακτηριστικό ότι είναι "**άγιος λαός**" Του.

Μέσα στην Καινή Διαθήκη το να αποκαλούνται "**άγιοι**" οι πιστοί είναι κάτι το πολύ συνηθισμένο, που φανερώνει ότι και οι απόστολοι όταν έστειλναν τις επιστολές τους στις διάφορες εκκλησίες είχαν επίγνωση τι σημαίνει "**άγιος**", ποιος είναι "**άγιος**" και πως βαδίζει ο "**άγιος**" μέσα στο σύστημα του Διαβόλου. Ο Ιησούς προσευχόμενος στον Θεό για τους μαθητές Του, είπε: *«Καθώς Εμέ (Πατέρα) απέστειλας εις τον κόσμον, και Εγώ απέστειλα αυτούς εις τον κόσμον· και υπέρ αυτών Εγώ αγιάζω εμαυτόν, διά να είναι και αυτοί αγιασμένοι εις την αλήθειαν»* (Ιωάννης ΙΖ/17:19). Οι μαθητές ήταν αγιασμένοι ("**ξεχωρισμένοι**") για να διακηρύξουν την αλήθεια και από το κήρυγμά τους άλλαξε ο ρους της ιστορίας του κόσμου, ένα γεγονός που μας ακολουθεί μέχρι και σήμερα και θα συνεχίσει μέχρι να έρθει ο Ιησούς γεμάτος δόξα και δύναμη για να εκπληρώσει το σχέδιο του Θεού για τον άνθρωπο.

Το ίδιο λέγει και ο απόστολος Παύλος για όλους τους αναγεννημένους πιστούς, τους οποίους ο Κύριος κάλεσε με "**άγια κλήση**" για να Τον υπηρετήσουν: *«...Ο οποίος (Ιησούς) μας έσωσεν και μας εκάλεσε με κλήσιν αγίαν, ουχί κατά τα έργα μας, αλλά κατά την εαυτού πρόθεσιν και χάριν, την δοθείσαν εις εμάς εν Χριστώ Ιησού προ χρόνων αιωνίων»* (Β' Τιμόθεου Α/1:9). Ο κάθε πιστός έχει μία "**ξεχωριστή**" κλήση, που είναι να εξαγγείλει τις αρετές Εκείνου που τον κάλεσε από το σκοτάδι της αμαρτίας που βρισκόταν να έρθει στο θαυμαστό Του φως (Α' Πέτρου Β/2:9).

4. ΑΓΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΖΩΝΤΕΣ ΠΙΣΤΟΙ

Όλοι, όσοι πιστεύουν στη λυτρωτική θυσία του Ιησού Χριστού και αναγεννιούνται, ενώπιον του Θεού είναι "**άγιοι**", γιατί έχουν "**ξεχωρίσει**" από τον κόσμο και το σύστημά του. Μέσα σε ολόκληρη την Αγία Γραφή βλέπουμε **οι ζώντες πιστοί να αποκαλούνται άγιοι** και δεν χρειάζεται να πεθάνουν για να τους "**ανακηρύξουν**" ως α-

γίους, όπως λάθος πιστεύουν οι απερίμητοι, οι μη αναγεννημένοι, αυτοί δηλαδή που δεν ακολουθούν τον αναστημένο Ιησού, αλλά ακολουθούν ένα ξερό θρησκευτικό σύστημα, που τους οδηγεί σε θολά νερά, που δεν έχουν καθαρότητα.

Αυτή τη θαυμαστή αλήθεια, την βλέπουμε συνέχεια μέσα στον Λόγο του Θεού, ακόμα και στην Παλαιά Διαθήκη, όπου ο Μεσσίας δεν είχε έρθει ακόμα και οι άνθρωποι σκέπαζαν τις αμαρτίες τους με τις θυσίες των ζώων. Ο Δαβίδ γράφει: *«...Αλλ' εις τους ΑΓΙΟΥΣ τους όντας εν τη γη και εις τους ΕΞΑΙΡΕΤΟΥΣ, εις τους οποίους είναι όλη μου η ευχαρίστησις»* (Ψαλμός Ις'/16:3). Εδώ ο Δαβίδ δεν αποκαλεί αγίους και εξαιρετούς τους αποθανόντες πιστούς, αλλά τους ζωντανούς πιστούς. Αποκαλεί αγίους "**τους όντας εν τη γη**", αυτούς που βρίσκονται εν ζωή στη γη και όχι τους νεκρούς στον Άδη και λέγει ο Δαβίδ ότι η κοινωνία μαζί τους είναι γι' αυτόν όλη του η ευχαρίστηση.

Ο απόστολος Παύλος έστειλε τις επιστολές του προς τις εκκλησίες, τις οποίες ο ίδιος είχε ιδρύσει και με τις επιστολές του νοθεύσε τους πιστούς, τους οποίους αποκαλούσε "**άγιους**". Θα αναφερθούν στη συνέχεια αρκετές περιπτώσεις, **όπου πολλές λέξεις θα παραμείνουν όπως είναι στο αρχικό κείμενο**, για να αποδοθεί επακριβώς η έννοια των εδαφίων:

- **ΡΩΜΑΙΟΥΣ Α/1:7** *«...Προς πάντας τους όντας (κατοικούντας) εις Ρώμην αγαπητούς του Θεού, προσκεκλημένους αγίους...».*
- **Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α/1:2** *«...Προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν (ευρισκομένη) εις Κόρινθον, τους αγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκεκλημένους αγίους, μετά πάντων των επικαλουμένων εν παντί τόπω το όνομα Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών».*
- **Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α/1:2** *«Παύλος και Τιμόθεος ...προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν (ευρισκομένη) εις Κόρινθον μετά πάντων των ΑΓΙΩΝ των όντων (κατοικούντων) εις όλη την Αχαΐα».* Εδώ ο Παύλος κάνει τη διευκρίνιση ότι οι ευχές του και η επιστολή του δεν απευθύνονται μόνο στους αγίους της εκκλησίας της Κορίνθου, αλλά και σε "**πάντες τους αγίους**", που κατοικούν στην Αχαΐα.
- **ΕΦΕΣΙΟΥΣ Α/1:1** *«...Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, προς τους αγίους τους όντας (κατοικούντας) εις Έφεσον*

και πιστούς εν Χριστώ Ιησού...». Ο Παύλος στέλνει την επιστολή του προς τους ζώντες αγίους της εκκλησίας της Εφέσου.

- **ΕΦΕΣΙΟΥΣ Ϛ'/6:18** «...Προσευχόμενοι εν παντί καιρώ μετά πάσης προσευχής και δεήσεως διά του Πνεύματος, και εις αυτό τούτο αγρυπνούντες με πάσαν προσκαρτέρησιν και ΔΕΗΣΙΝ υπέρ πάντων των αγίων...». Στα προηγούμενα 14-17 εδάφια της επιστολής του ο Παύλος αναφέρεται στην **πνευματική πανοπλία** που πρέπει να έχουν ντυθεί οι άγιοι του Κυρίου, ώστε να έχουν νίκη κατά των δυνάμεων του σκότους και στο εδ.18 μιλά για τη δύναμη της προσευχής, όπου όλοι μας πρέπει να αγρυπνούμε προσευχόμενοι **"υπέρ πάντων των αγίων"** και ο Παύλος εδώ δεν αναφέρεται σε προσευχές για τους απόθανόντες αγίους, αλλά για τους ζώντες αγίους, γιατί αυτούς προτρέπει να ντυθούν την πνευματική πανοπλία και να στηρίζει ο ένας τον άλλον με προσευχή.

- **ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ Α/1:1** «*Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού, προς πάντας τους αγίους εν Χριστώ Ιησού τους όντας (κατοικούντας) εις Φιλίππους μετά των επισκόπων και διακόνων*».

- **ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Α/1:1-2** «*Παύλος και Τιμόθεοςπρος τους αγίους και πιστούς εν Χριστώ αδελφούς τους εν Κολοσσαίς· χάρις ας είναι εις εσάς και ειρήνη....*».

- **Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Ε/5:27** «*Σας ορκίζω εις τον Κύριον να αναγνωσθεί η επιστολή εις πάντας τους αγίους αδελφούς...*». Ζητεί ο Παύλος να διαβαστεί η επιστολή του απ' όλους τους ζώντες αγίους αδελφούς της εκκλησίας και όχι από τους αποθανόντες αγίους.

- **ΒΛΕΠΕ:** Ρωμαίους ΙϚ'/15, Α' Κορινθίους ΙΔ/14:33, Β' Κορινθίους ΙΓ/13:13, Εφεσίους Α/1:4,15,18, Γ/3:5,8,18, Δ/4:12, Ε/5:3, Α' Τιμόθεου Ε/5:10, Κολοσσαείς Α/1:22,26, Γ/3:12, Εβραίους Γ/3:1, Ϛ'/6:10, Η/8:2, Α' Πέτρου Α/1:15-16, κλπ).

Στις Πράξεις διαβάζουμε ότι ο απόστολος Πέτρος έκανε περιοδείες στις διάφορες εκκλησίες και «*διερχόμενος διά πάντων, κατέβη και προς τους αγίους τους κατοικούντας την Λύδδα*» (Πράξεις Θ/9:32). Μετά από λίγο έφυγε από την Λύδδα και πήγε στην Ιόππη, όπου προσευχήθηκε και αναστήθηκε η Δορκάδα (Ταβιθά). Όταν η κοπέλα σηκώθηκε, ο Πέτρος «*φωνάζας τους αγίους και τας χήρας, παρέστη-*

σεν αυτήν ζώσαν» (Πράξεις Θ/9:41). Ο Πέτρος και στις δύο περιπτώσεις που αναφέρθηκαν είχε να κάνει με ζώντες αγίους και όχι με αποθανόντες. Στην **Λύδδα** πήγε για να ενισχύσει στην πίστη τους εκεί κατοικούντες αγίους και στην **Ιόππη** μετά την ανάσταση της κοπέλας φώναξε τους αγίους της εκκλησίας για να την παραστήσει σ' αυτούς ζωντανή.

Ο Παύλος σε κάποια περίπτωση που αναφέρθηκε για τη ζωή του, πριν γνωρίσει προσωπικά τον Ιησού, όπου δίωκε τους οπαδούς του Ιησού, είπε ότι «*και πολλούς των αγίων εγώ κατέκλεισα εις φυλακάς, λαβών την εξουσίαν παρά των αρχιερέων*» (Πράξεις ΚϚ'/26:10). Ο πρώην διώκτης Σαούλ έβαζε στη φυλακή τους ζώντες αγίους, δεν έβαζε αποθανόντες πιστούς. Θα ήταν ανόητο να σκεφτεί κάποιος κάτι τέτοιο, επειδή η θεολογία του λέγει ότι "άγιοι" είναι μόνο όσοι πέθαναν και τους ανακήρυξε η κατεστημένη εκκλησία "αγίους".

5. **ΑΜΑΡΤΑΝΟΥΝ ΟΙ ΑΓΙΟΙ;**

Βλέπουμε λοιπόν με σαφήνεια και με καθαρότητα ότι **άγιοι** είναι οι πιστοί, που έχουν δεχτεί τον Ιησού ως προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή και ζουν πλέον σύμφωνα με τον άγιο Λόγο Του. Πολλοί, που δεν γνωρίζουν τις θεμελιώδεις διδασκαλίες της Αγίας Γραφής και έχουν μεγαλώσει με λάθος διδασχές, αναρωπιούνται και λένουν: **"Πως μπορεί να είναι κάποιος άγιος, αφού σαν άνθρωπος αμαρτάνει; Δεν μπορεί πλέον να μην αμαρτάνει καθόλου;"**. Φυσικά και ο πιστός άνθρωπος μέσα στην πορεία της ζωής του πέφτει πνευματικά και αμαρτάνει. Το έργο του Ιησού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά είναι τελειωμένο "μία και για πάντα", είναι οριστικό. Ο Ιησούς Χριστός πήρε όλες τις αμαρτίες μας και του ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ και του ΠΑΡΟΝΤΟΣ και του ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ, δεν χρειάζεται πλέον να ανησυχούμε, γιατί μέσα μας υπάρχει η βεβαιότητα της σωτηρίας, γνωρίζουμε ποιο είναι το αιώνιο μέλλον μας.

Ο πιστός, δεχόμενος τη θυσία του Ιησού Χριστού, **έχει ξεχωρίσει** από τον κόσμο, αλλάζοντας στρατόπεδο. Ευαρεστείται πλέον να ζει μέσα στο θέλημα του Θεού, γι' αυτό δεν πράττει αμαρτίες συνειδητές, **αλλά και εάν πέσει και αμαρτήσσει** ενώπιον του Θεού, γνωρίζει ότι ο Ιησούς είναι μέσα στο θρόνο του Πατέρα και μεσιτεύει γι' αυτόν κατά τον Λόγο Του: «*Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να*

μην αμαρτήσετε. (Αλλά) και εάν κάποιος αμαρτήσει, έχομεν παράκλητον (μεσίτη) προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον ΔΙΚΑΙΟΝ και Αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών...» (Α' Ιωάννου Β/2:1-2).

Ο αληθινά πιστός πορεύεται καθημερινά προς την αγιότητα και υπερπηδά δυσκολίες, εμπόδια και παγίδες του εχθρού. Ο Ιησούς δεν μας κατακρίνει **όταν πέφτουμε**, αλλά μας κατακρίνει **όταν μένουμε πεσμένοι** και δεν σηκωνόμαστε για να συνεχίσουμε τον πνευματικό μας αγώνα. Η ζωή των αγίων του Κυρίου είναι ένας συνεχής αγώνας, πέφτουν και σηκώνονται, ξανά πέφτουν και πάλι σηκώνονται, πάλι πέφτουν και πάλι σηκώνονται και κάθε φορά τα πεσίματα είναι λιγότερα και **η αγιότητά τους αρχίζει να αυξάνει**, αρχίζουν δηλαδή να "ξεχωρίζουν" περισσότερο από τον κόσμο. ΚΟΣΜΙΚΟΙ άνθρωποι (σαρκικοί, που ζουν μακριά από τον Θεό) και ΑΓΙΟΙ άνθρωποι, **είναι πλέον δύο αταίριαστοι συγκάτοικοι στον ίδιο πλανήτη**, είναι το φως και το σκοτάδι, που και τα δύο ποτέ δεν μπορούν να είναι μαζί.

Ο πιστός βαδίζει προς την αγιότητα και την τελειότητα, κατά τον Λόγο του ίδιου του Θεού, ο οποίος είπε *«άγιοι γίνεσθε, διότι Εγώ είμαι άγιος...»* (Α' Πέτρου Α/1:16 - Βλ.Λευιτικό ΙΑ/11:44, ΙΘ/19:2, Κ/20:7). Εδώ ο Θεός βάζει έναν τέλειο κανόνα αγιότητας, που οι ατελείς άνθρωποι είναι αδύνατον να ανταποκριθούν. Εφόσον όμως έχουμε δεχτεί τη θυσία του Υιού Του και εφόσον μένουμε με υποταγή στον άγιο Λόγο Του, μας δέχεται όπως είμαστε, μας λογαριάζει δικαίωμένους και μας δέχεται μέσα στο θρόνο Του.

Όταν ο πιστός ζει την άγια ζωή, ξεχωρισμένος από τον κόσμο, αυτό πρέπει να το δείχνει και με τα λόγια του και με τις πράξεις του. Για παράδειγμα, η Αγία Γραφή μας προτρέπει να απέχουμε από ανηθικότητες, αυτό σημαίνει ότι εμείς θα πρέπει να έχουμε υψώσει σημαία κατά της ανηθικότητας και της διαφθοράς και ο κόσμος στο πρόσωπό μας να βλέπει την αγιότητα του Κυρίου: *«Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχετε από της ΠΟΡΝΕΙΑΣ, να εξεύρει έκαστος από εσάς να κρατεί το εαυτού σκεύος εις αγιασμόν και τιμήν, ουχί εις πάθος επιθυμίας καθώς και τα έθνη τα ΜΗ ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑ τον Θεόν...»* (Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:3-5).

Ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού, δεν κρύβει, αλλά φανερώνει

τα λάθη των αγίων Του (ανδρών και γυναικών), γιατί ο Θεός είναι άγιος και η αγιότητά Του δεν μπορεί να συμβιβαστεί με την αμαρτία. Έχουμε πολλές περιπτώσεις που η Αγία Γραφή **δεν....**

- **Δεν κρύβει** τη συνωμοσία της **Ρεβέκκας** με το γιο της Ιακώβ να εξαπατήσουν και τον Ισαάκ και τον Ησαύ.
- **Δεν κρύβει** την ανυπακοή του **Μωυσή**, που ήταν ο κερχισμένος του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη, όταν ο Θεός του είπε να κτυπήσει μια φορά το βράχο της Μεριβά Καδης και αυτός κτύπησε δύο φορές, με αποτέλεσμα ο Θεός να μην του επιτρέψει να μπει στη Γη της Επαγγελίας.
- **Δεν κρύβει** την αμαρτία του **λαού Ισραήλ** που έπεσε στην ειδωλολατρεία, όταν έφτιαξαν ένα χρυσό μοσχάρι για να το λατρεύουν σαν θεό τους.
- **Δεν κρύβει** την αμαρτία του **Δαβίδ**, που για τον Θεό ήταν **«ο άνδρας κατά την καρδιά Του»**, αλλά όταν μοίχευσε με την Βηθσεβά, στέλνοντας τον άνδρα της Ουρία στην πρώτη γραμμή της μάχης για να σκοτωθεί, ο Θεός με τον προφήτη Νάθαν τον έλεγε για την αμαρτία του.
- **Δεν κρύβει** την **εγκατάλειψη** του Ιησού από τους μαθητές Του και την υπερήφανη καρδιά του **Πέτρου**, που είπε *«εγώ Κυριε θα σε ακολουθήσω στη φυλακή και στο θάνατο»*, αλλά σε λίγο τον αρνήθηκε ακόμα μπροστά και σε μια απλή δούλη (Λουκάς ΚΒ/22:33-34, 60-61).
- **Δεν κρύβει** τη φιλαργυρία και την υποκρισία του **Ανανία και της Σαπφείρας**, που θέλησαν να εξαπάτησαν τους αποστόλους, με την προσφορά των χρημάτων στα κοινά ταμεία.
- **Δεν κρύβει** το **περιστατικό πορνείας** που συνέβηκε μέσα στην εκκλησία της Κορίνθου, όπου ένας πιστός είχε ερωτικές σχέσεις με τη μητριά του, τη γυναίκα του πατέρα του.
- **Δεν κρύβει** που οι πιστοί της εκκλησίας της Κορίνθου είχαν χωριστεί σε **τέσσερεις φατρίες** και υπήρχαν μεταξύ του διαμάχες και αντιδικίες και αυτό ήταν σκάνδαλο για τη μαρτυρία του ονόματος του Ιησού.

- **Δεν κρύβει** όλα τα έργα της σάρκας που είχαν οι άγιοι στις διάφορες εκκλησίες που ο Παύλος είχε ιδρύσει και γι' αυτό τους ελέγχει με δριμύτητα και τους δείχνει ότι πρέπει να καθαρίζουν τους εαυτούς τους από κάθε μολυσμό σάρκας και πνεύματος.

Ο Θεός είναι άγιος και θέλει ο λαός Του, η εκκλησία, να έχει καθαρότητα και αγιότητα. Στο γάμο του νυμφίου Ιησού η νύμφη εκκλησία θα βρεθεί με νυφικό που θα έχει εκθαμβωτική λαμπρότητα, δεν θα υπάρχει επάνω του καμιά κηλίδα αμαρτίας. **Γι' αυτό ο Κύριος Ιησούς στους τελευταίους καιρούς χρίει τα παιδιά Του με μια ευλογημένη διακονία, που είναι να απελευθερώσουν τους αιχμαλώτους από τα δεσμά του Διαβόλου.** Οι ζώντες άγιοι, άνδρες και γυναίκες, φιλοξενούν μέσα τους πνεύματα που τους καταδυναστεύουν, όπως πνεύματα φιλονικίας, εγωισμού, υπερηφάνειας, απείθειας, θυμού, οργής, σαπρού λόγου, πορνείας, κλπ.. Πρέπει ο λαός του Θεού να ταπεινωθεί ενώπιόν Του και να καθαριστεί, γι' αυτό και η προτροπή του Θεού είναι *«άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι άγιος»*.

Είναι λάθος λοιπόν η εικόνα που έχει σχηματίσει ο άνθρωπος για το ποιος είναι άγιος, μία εικόνα "αγίου", που τον έχει εξιδανικεύσει και τον παρουσιάζει σαν κάτι το "θείο", σαν κάτι που σήμερα δεν μπορεί να συμβαίνει στην πραγματικότητα. Η Αγία Γραφή μας φανερώνει ότι ο άγιος άνθρωπος του Θεού, σε όλους τους αιώνες, ζει μέσα στην κοινωνία και είναι ένας απλός καθημερινός άνθρωπος, όπως και οι άλλοι άνθρωποι, έχει την οικογένειά του, την εργασία του, τις επιδιώξεις του, τα προβλήματά του, τις δυσκολίες του, κλπ.

Εκείνο που διακρίνει τον "άγιο" του Κυρίου από τους άλλους ανθρώπους είναι ότι χαίρεται να ζει σύμφωνα με το θέλημά του Θεού. **Δεν συμμορφώνεται και δεν ταυτίζεται με το σύστημα του κόσμου, αλλά μεταμορφώνεται κατά την εικόνα Εκείνου που επάνω στο σταυρό πήρε τις δικές του αμαρτίες.** Ο Ιησούς και σήμερα, **με τους ζώντες αγίους Του** (όχι με τους αποθανόντες αγίους), ενεργεί σημεία και θαύματα και εάν διαβάσουμε τις Πράξεις των Αποστόλων αυτό φαίνεται μέσα σε όλες τις σελίδες της, αλλά το βλέπουμε και στην πορεία της εκκλησίας του Χριστού μέσα σε όλους τους αιώνες. Ο άγιος γίνεται το εύχρηστο σκεύος που ο Κύριος Ιησούς χρησιμοποιεί για να ενεργεί μέσω αυτού θαύματα και να εκτελέσει τα σχέδιά Του.

Ο κάθε αναγεννημένος πιστός είναι ενώπιον του Θεού "άγιος" και όχι μόνον αυτό, αλλά **το σώμα Του**, όταν βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα του Θεού, γίνεται **ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** και αυτός ο ναός (το σώμα δηλαδή) είναι **ΑΓΙΟΣ**: *«...Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν (μέσα σας); Εάν κάποιος φθείρει τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· ΔΙΟΤΙ Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΓΙΟΣ, ο οποίος (ναός) είσθε σείς»* (Α' Κορινθίους Γ/3:16-17 **/ΒΛΕΨΕ:** Α' Κορινθίους ζ'/6:19, Α' Κορινθίους ζ'/6:14-18, Εφεσίους Β/2:21-22, κλπ). Εδώ έχουμε μία ακόμα διακήρυξη του Λόγου του Θεού ότι **ΑΓΙΟΣ** είναι ο κάθε άνθρωπος που έχει δεχτεί τη λυτρωτική θυσία του Ιησού και ότι ο ίδιος πλέον είναι ο **ΑΓΙΟΣ** ναός του Θεού.

Ο αναγεννημένος πιστός, ο άγιος του Θεού, εάν στην πορεία αποκάμει και λυγίσει πνευματικά, ή εάν αγαπήσει τον παρόντα κόσμο και στραφεί **"εις τα οπίσω"**, ή εάν εκουσίως αρχίζει σιγά - σιγά να συμβιβάζεται και να ταυτίζεται με τον κόσμο, σε σημείο που να αφομοιώνεται και να γίνεται μέρος του συστήματός του, παύει πλέον να είναι **"ξεχωρισμένος" από τον κόσμο** και κατά συνέπεια παύει να είναι και "άγιος" ενώπιον του Θεού. Για παράδειγμα, η προς Εβραίους επιστολή απευθύνεται σε **"αγίους αδελφούς"**, αλλά τους προειδοποιεί να προσέχουν για να μην αναπτύξουν **"πονηρή καρδιά"**, η οποία θα τους οδηγήσει μακριά από τον Θεό: *«Προσέχετε, αδελφοί, να μην υπάρχει εις μήδενα από σας πονηρά καρδιά απιστίας, ώστε ΝΑ ΑΠΟΣΤΑΘΗΣΕΙ από Θεού ζώντος»* (Εβραίους Γ/3:12). Για περισσότερες λεπτομέρειες για τον αποστάτη πιστό, σας συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **"Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ"** (κωδικός 6).

6. ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

(1) ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΙΣ: Η πρώτη αποστολική εκκλησία είχε επίγνωση για την αγιότητα των πιστευόντων στον Κύριο Ιησού. Χρονικά η αλλοίωση της έννοιας της λέξης "άγιος" επήλθε από τις αρχές του 4ου αιώνα και μετά, όπου η εκκλησία συμβιβάστηκε με τον κόσμο και δέχθηκε πλήθος ειδωλολατρικών επιρροών και δοξασιών. Η κοινή διδασκαλία της συμβιβαζόμενης εκκλησίας ήταν ότι ο όρος "άγιος" ανήκει, όχι σε ζώντες πιστούς, αλλά σε ορισμένα πρόσωπα, τα οποία απέθαναν και η εκκλησία τα ανακήρυξε "άγια" εκ των

υστέρων, αποδίδοντάς τους και θαυματουργικές ενέργειες.

Εφόσον η διδασκαλία αυτή είναι αντίθετη με τον Λόγο του Θεού, δεν είναι απλά διδασκαλία πλάνης, αλλά είναι **"ανάθεμα"**, δηλαδή κατάρα. Ο Παύλος κάνει μια αυστηρή προειδοποίηση για το θέμα αυτό, λέγοντας: *«...Αλλά και εάν ΕΜΕΙΣ (οι απόστολοι) ή ΑΓΓΕΛΟΣ εξ ουρανού σας κηρύττει άλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον σας κηρύτταμεν, ας είναι ανάθεμα...»* (Γαλάτες Α/1:8-9).

Η διδασκαλία της Γραφής είναι πολύ απλή και καθαρή ότι "άγιος" και "κληρονόμος" της βασιλείας του Θεού είναι όποιος με πίστη δέχεται ότι ο Ιησούς Χριστός πήρε τη δική του θέση στο σταυρό και τον καλεί να έρθει στην καρδιά του ως σωτήρας. Τότε αναγεννιέται και γίνεται ενώπιον του Θεού ένα νέο πνευματικό δημιούργημα που "ξεχωρίζει" από τον κόσμο: *«...Όθεν εάν κάποιος είναι εν Χριστώ είναι "καινή κτίσις" (αρχ.κείμενο), τα αρχαία παρήλθον, ιδού, τα πάντα έγιναν "καινά"...»* (Β' Κορινθίους Γ/3:17). Ο άνθρωπος που ζούσε μακριά από τον Θεό, που ζούσε μέσα στην αμαρτία, όταν δέχθηκε τον Ιησού ως δικό του προσωπικό σωτήρα έγινε **"καινή κτίσις"**, έγινε δηλαδή ένα καινούργιο πνευματικό κτίσμα, με αποτέλεσμα στη ζωή του όλα να γίνουν **"καινά"** (καινούρια) και αυτό ήταν που τον "αγίασε" και τον ξεχώρισε από τον κόσμο. Αυτός είναι ο αληθινά άγιος ενώπιον του Θεού.

(2) ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ "Παν-ΑΓΙΟΣ;" Αυτό που θα αναφέρουμε στη συνέχεια είναι πάρα πολύ σοβαρό και εάν κάποιος δεν το εφαρμόζει, με αποτέλεσμα να αθετεί (καταργεί) τον Λόγο του Θεού, επισύρει επάνω του την καταδίκη. Θα πει κάποιος καλοπροαίρετα ότι **"εγώ μέχρι τώρα έτσι ενεργούσα, γιατί δεν γνώριζα την αλήθεια και δεν μου συνέβη τίποτα!"**. Ακριβώς, επειδή είχες άγνοια, ο Θεός έκανε επάνω σου χάρη και έλεος και μακροθυμούσε γιατί σε αγαπά. Όταν όμως γνωρίσεις την αλήθεια, αλλά δεν την εφαρμόζεις, τότε έρχεται επάνω σου. η κρίση του Θεού.

Ο απόστολος Παύλος, όταν αναφερόταν στις σκληρές διώξεις που έκανε εναντίον των αποστόλων και των πιστών της πρώτης εκκλησίας, ως Σαούλ, πριν γνωρίσει τον Ιησού, έλεγε *«...διότι αγνοών έπραξα εν απιστία»* (Α' Τιμόθεου Α/1:13). Είχε ΑΓΝΟΙΑ της αλήθειας και δεν γνώριζε τι έκανε, ο Θεός όμως μακροθυμούσε μαζί του και

δεν ερχόταν η κρίση Του επάνω, γιατί γνώριζε την καρδιά του και ήξερε πως όταν θα του αποκαλυπτόταν η αλήθεια, θα γινόταν ένα ευλογημένο «αρνάκι» μέσα στην ποιμήνη Του, όπως και έγινε στη συνέχεια. Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα με κάθε άνθρωπο, που από άγνοια δεν εφαρμόζει τις αλήθειες του ευαγγελίου και βρίσκεται μέσα σε πλάνη. Το ερώτημα λοιπόν είναι: **Ποια είναι αυτή αλήθεια που πρέπει να γνωρίζει και να εφαρμόζει ο άνθρωπος;**

Ο Θεός μέσα σε ολόκληρη την Αγία Γραφή καλείται απλά **"άγιος"**. Ο προφήτης Ησαΐας, όταν είδε σε όραση τον Κύριο να κάθεται μέσα στη δόξα του θρόνου Του, τα Σεραφείμ που ήσαν εκεί, έκραζαν και το ένα προς το άλλο έλεγε *«...άγιος, άγιος, άγιος ο Κύριος των δυνάμεων, πάσα η γη είναι πλήρης της δόξης Αυτού...»* (Ησαΐας ζ'/6:1-4). Εδώ ο Θεός αποκαλείται "άγιος". Σε καμιά περίπτωση ο Θεός στην Γραφή δεν αναφέρεται ως **"παν-ΑΓΙΟΣ"** ή **"παν-ΑΓΙΩΤΑΤΟΣ"**, ενώ είναι πράγματι πάνω από κάθε άλλο δημιούργημα Του μέσα σε όλη Του την κτίση.

Κατά συνέπεια, αφού **ο Θεός είναι ΑΓΙΟΣ** και οι πιστοί Του είναι απλά **ΑΓΙΟΙ**, γι' αυτό και οι άνθρωποι δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να παίρνουν **τίτλους, βαθμούς, διακρίσεις, ή τιμητικές προσφωνήσεις** ανώτερες του Θεού ο οποίος είναι ΑΓΙΟΣ, γιατί αυτό είναι βλασφημία και περιφρόνηση του Θεού, περιφρόνηση σε Αυτόν που είναι ο δημιουργός του σύμπαντος. Αυτό ακριβώς έκανε και ο Εωσφόρος, ο οποίος πριν αμαρτήσει και ξεπέσει της θέσης του και της εξουσίας του ήταν *«χερούβ κεχρισμένον δια να επισκιάζει»*, ήταν το ανώτερο και τελειότερο αγγελικό δημιούργημα του Θεού, αλλά μετά όμως θέλησε να γίνει ανώτερος του δημιουργού Του (βλ. Ησαΐας ΙΔ/14:12-17, Ιεζεκιήλ ΚΗ/28:11-19).

Αυτό κάνουν σήμερα και οι θρησκευτικοί ηγέτες των διαφόρων ομολογιών και δογμάτων, οι οποίοι λαμβάνουν τιμητικές προσφωνήσεις, διακρίσεις και τίτλους ανώτερους από του ίδιου του Θεού. Μη αρκούμενοι στον απλό όρο **"άγιος"**, αρέσκονται να αποκαλούνται **"ΠΑΝ-άγιοι"**, ή **"ΠΑΝ-αγιώτατοι"**, κλπ. Για να δικαιολογήσουν τη δική τους φιλοδοξία έχουν ονομάσει την **"αγία"** μητέρα του Κυρίου μας Ιησού, την Μαριάμ σε **"ΠΑΝ-αγία"** (αγία των πάντων), έναν τίτλο ανώτερο από τον τίτλο του δημιουργού της και δεν παρέμειναν μόνον εκεί, αλλά προχώρησαν ακόμα περισσότερο δι-

νοντάς της τίτλους ανώτερους ή ίσους με τον Θεό, όπως **"βασιλίσα των ουρανών"** και **"πλατυτέρα των ουρανών"**, εκτοπίζοντας τον μόνο βασιλιά και κυρίαρχο του σύμπαντος από τον θρόνο Του και του έδωσαν **συγκυβερνήτη**, γιατί πίστευαν ότι πιθανόν ο Θεός μόνος Του δεν μπορεί να κυβερνήσει.

Ο Λόγος του Θεού λέγει ότι **μόνον** στον Ιησού *«δόθηκε ΠΑΣΑ εξουσία εις τον ουρανό και επί γης»* (Ματθαίος ΚΗ/28:18) και σε κανένα άλλον. Τα πάντα είναι κάτω από την εξουσία Του και όταν υποταχθούν στον Ιησού τα πάντα, τότε και Αυτός θα υποταχθεί στον Πατέρα *«διά να είναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν»* (Α' Κορινθίους ΙΕ/15:28). Ο Ιησούς είναι ο κυβερνήτης της καρδιάς μας, εφόσον του δώσουμε το τιμόνι της ζωής μας και Αυτός μόνον είναι ο μεσίτης μας προς τον Πατέρα Θεό, είναι η μόνη θύρα που οδηγεί στον ουρανό.

Η Μαριάμ, η μητέρα του Ιησού, είναι αυτό που λέγει η Αγία Γραφή και δεν χρειάζεται τους ανθρώπινους τίτλους, έχει τους τίτλους που της έδωσε ο άγγελος όταν την επισκέφτηκε και της είπε: *«Χαίρε, κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου, ευλογημένη συ εν γυναιξίΜη φοβού, Μαριάμ, διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ...»* (βλ. Λουκάς Α/1:28-38,42). Ο άγγελος αποκάλεσε την Μαριάμ **"κεχαριτωμένη"** και **"ευλογημένη ανάμεσα σε όλες τις γυναίκες"**, αυτοί είναι οι τίτλοι της και όχι **"ΠΑΝ-αγία"**, ή **"βασιλίσα και πλατυτέρα των ουρανών"** που της έδωσαν οι άνθρωποι, για να καλύψουν τη δική τους ματαιοδοξία και τη δίψα τους για αξιώματα.

Όταν η Μαριάμ επισκέφτηκε την συγγενή της Ελισάβετ, που ήταν έγκυος στον Ιωάννη τον βαπτιστή, πληρώθηκε με άγιο Πνεύμα και άρχισε μια προσευχή δοξολογίας, όπου αποκάλεσε **το μεν** παιδί που θα γεννούσε **"Θεόν μου και σωτήρα μου"**, **τον δε** εαυτό της **"δούλη Του"**. Προσέξτε την προσευχή της Μαριάμ: *«Μεγαλώνει η ψυχή μου τον Κύριον, και αγαλλίασε το πνεύμα μου εις τον Θεόν τον σωτήρα μου, διότι επέβλεψεν επί την ταπείνωσιν της δούλης Αυτού. Επειδή ιδού, από του νυν θέλουν με ΜΑΚΑΡΙΖΕΙ πάσαι αι γενεαί· διότι έκαμεν εις εμέ μεγαλεία ο δυνατός...»* (Λουκάς Α/1:46-49). Η Μαριάμ ήταν η αγνή κόρη της Ναζαρέτ, ήταν η "ξεχωριστή" (αγία) μεταξύ των γυναικών, την οποία ο Θεός εξέλεξε για έναν άγιο σκοπό, που ήταν να φέρει στη γη τον Υιό του.

Οι τίτλοι, ούτε μας σώζουν από τις αμαρτίες μας, ούτε και μας κάνουν περισσότερο "άγιους", απλά ικανοποιούν την ανθρώπινη πεσμένη σαρκική φύση και ματαιοδοξία μας. Μόνον η ειλικρινής μετάνοια και πίστη στο λυτρωτικό έργο του Ιησού μας σώζει. Όταν ο άνθρωπος "αγιασθεί", δεν του χρειάζονται πλέον οι τίτλοι, γιατί **αναγνωρίζει** ότι ενώπιον του Θεού είναι ένας ταπεινός και αχρείος δούλος Του, που ο Θεός τον ελέησε και αντί να πεθάνει αυτός, πήρε τη θέση του στο σταυρό ο Υιός Του, ο Ιησούς, ο οποίος είπε στους μαθητές Του: *«Ούτω και σεις, όταν κάμετε πάντα τα διαταχθέντα εις εσάς, λέγετε ότι δούλοι αχρείοι είμεθα, επειδή εκάμαμεν ό,τι εχρεωστούμεν να κάμωμεν»* (Λουκάς ΙΖ/17:10). Για περισσότερες λεπτομέρειες, πώς ο άνθρωπος σώζεται από τις αμαρτίες του, σας συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **"ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ"** (κωδικός 24).

(3) ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ: Μέσα στην Καινή Διαθήκη αναφέρεται πολύ καθαρά ποιοι ήσαν οι τίτλοι των μαθητών και των αποστόλων του Ιησού, οι οποίοι έδωσαν και τη ζωή τους για τη μαρτυρία του ονόματος του Ιησού. Θα αναφέρουμε παρακάτω ενδεικτικά τέσσερις περιπτώσεις:

- **Ο ΠΕΤΡΟΣ**, ο εξοχότερος των αποστόλων, το 60 μ.Χ. στην Α' επιστολή του γράφει *«Πέτρος ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ιησού Χριστού»* (εδ. Α/1:1). Εδώ απλά αναφέρει τον τίτλο της αποστολής του, αλλά στην Β' επιστολή του, προσθέτει ακόμα έναν τίτλο, που δείχνει την ταπεινή καρδιά του: *«Συμεών Πέτρος, ΔΟΥΛΟΣ και ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του Ιησού Χριστού»* (εδ. Α/1:1).

- **Ο ΠΑΥΛΟΣ**, ο απόστολος των εθνών, συστήνεται ως *«Παύλος ΔΟΥΛΟΣ Ιησού Χριστού»* (Ρωμαίους Α/1:1). Στις δύο επιστολές προς τους Κορίνθιους πιστούς, συστήνεται απλά ως *«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ιησού Χριστού»*. Το ίδιο κάνει σχεδόν σε όλες τις επιστολές του. Στην επιστολή προς Φιλήμονα γράφει και ποια ήταν η κατάστασή του: *«Παύλος ΔΕΣΜΙΟΣ Ιησού Χριστού»* (εδ. Α/1:1).

- **Ο ΙΑΚΩΒΟΣ**, γνωστός ως αδελφόθεος και πρώτος ποιμένας της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ, στην ομώνυμη επιστολή του συστήνεται ως *«Ιάκωβος, ΔΟΥΛΟΣ του Θεού και ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του Ιησού Χριστού»* (εδ. Α/1:1). Ένας απλός "δούλος" στην υπηρεσία του αναστη-

μένου και ένδοξου Ιησού.

• **Ο ΙΟΥΔΑΣ**, επίσης γνωστός ως αδελφόθεος, στην επιστολή του συστήνεται ως «*ΔΟΥΛΟΣ Ιησού Χριστού*» (εδ. Α/1:1).

Οι απόστολοι προσπαθούσαν σε κάθε περίπτωση να δείξουν και να πείσουν τους γύρω τους ότι ήσαν και αυτοί απλοί άνθρωποι, όπως και όλοι οι άλλοι γύρω τους, γι' αυτό και δεν δεχόντουσαν καμιά ιδιαίτερη τιμή και διάκριση. Για παράδειγμα, όταν ο εκατόνταρχος Κορνήλιος συνάντησε τον Πέτρο «*έπεσεν εις τους πόδας αυτού και ΠΡΟΣΕΚΥΝΗΣΕΝ...*» (Πράξεις Ι'/10:25), αλλά ο Πέτρος δεν δέχθηκε αυτή την πράξη του και του είπε «*σηκώθητι και εγώ αυτός άνθρωπος είμαι*» (Πράξεις Ι'/10:25-27).

(4) ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΓΕΝΙΚΑ: Για να μην υπάρχει κενό στο θέμα μας, θα γίνει μια σύντομη παρουσίαση **όλων** των ονομασιών και των τίτλων που αναφέρονται μέσα στον Λόγο του Θεού και που αποδίδονται στους πιστεύοντας στον Ιησού. Για πληρέστερη ενημέρωση, διαβάστε τα εδάφια από την Βίβλο σας:

(01) ΠΙΣΤΟΙ (Β' Κορινθίους ς'/6:15, Α' Τιμόθεου Α/1:12, Δ/4:12, Κολοσσαείς Δ/4:9, Εβραίους Γ/3:5, Γ' Ιωάννου εδ.5, Αποκάλυψη Β/2:10,13, κλπ)

(02) ΑΓΙΟΙ (Πράξεις Γ/3:21, Θ/9:13,32,41, Κς'/26:10, Ρωμαίους Α/1:7, ΙΕ/15:25-31, Α' Κορινθίους Α/1:2, Β' Κορινθίους Α/1:1, Εφεσίου Α/1:1, κλπ - Περίπου **60** φορές αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη).

(03) ΜΑΘΗΤΕΣ (Ματθαίος Ε/5:1, Λουκάς ΙΔ/14:26-27, Ιωάννης Κ/20:19).

(04) ΤΕΚΝΑ - ΠΑΙΔΙΑ ΘΕΟΥ (Ιωάννης Α/1:14, Ρωμαίους Η/8:16, Εφεσίου Ε/5:1,8, Α' Ιωάννου Γ/3:2,10, Ε/5:2, κλπ).

(05) ΔΙΑΚΟΝΟΙ - ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΘΕΟΥ (Β' Κορινθίους ς'/6:4, Κολοσσαείς Α/1:7, Δ/4:7, κλπ).

(06) ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ (Πράξεις ΙΑ/11:26, Κς'/26:28, Α' Πέτρου Δ/4:16).

- Προσέξτε ιδιαίτερα τις παρακάτω ονομασίες:

(07) ΑΧΡΕΙΟΙ ΔΟΥΛΟΙ (Λουκάς ΙΖ/17:10).

(08) ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ - ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (Πράξεις ΚΔ/24:5, 14-17, ΚΗ/28:22).

(09) ΠΛΑΝΟΙ (Ματθαίος ΚΖ/27:63, Β' Κορινθίους ς'/6:8, Ιωάννης Ζ/7:12)

(10) ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ: «*Ούτοι οι άνθρωποι* (ο Παύλος και ο Σίλας) *ΤΑΡΑΤΟΥΝ την πόλιν ημών ...ότι οι ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΑΝΤΕΣ την οικουμένην, ούτοι ήλθον και εδών...*» (Πράξεις Ις'/16:20, ΙΖ/17:6).

Αυτές τις ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ και αυτούς τους ΤΙΤΛΟΥΣ είχαν οι πρώτοι ακόλουθοι του Κυρίου Ιησού, που ομαδοποιούνται σε δύο βασικές κατηγορίες:

Α) ΠΙΣΤΟΙ, ΑΓΙΟΙ, ΜΑΘΗΤΕΣ, ΤΕΚΝΑ ΘΕΟΥ, ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΘΕΟΥ και ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ. Όλοι θέλουν να τους αποκαλούν με κάποια από τις ονομασίες αυτές.

Β) ΑΧΡΕΙΟΙ ΔΟΥΛΟΙ, ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ, ΠΛΑΝΟΙ και ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ. Κανένας δεν θέλει να τον αποκαλούν με κάποιον από τους τίτλους αυτούς, γιατί δεν είναι τίτλοι για «**καθώς πρέπει**» και «**αξιοπρεπείς**» ανθρώπους. Κανένας δεν θέλει να του βάζουν τη **ρετσινιά** του «πλάνου», ή του «αιρετικού».

Οι πιστοί ονομάστηκαν για πρώτη φορά στην Αντιόχεια «**Χριστιανοί**», μόνο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, χωρίς κοσμητικά επίθετα δίπλα (Χριστιανοί ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ, ή Χριστιανοί ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ, ή Χριστιανοί ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ, κλπ). Στις Πράξεις ΙΑ/11:25 γράφει: «*Και συνελθόντες εις την εκκλησίαν* (ο Παύλος και ο Βαρνάβας) *ένα ολόκληρον έτος, edίδαξαν πλήθος ικανόν, και πρώτον εις την Αντιόχειαν ονομάσθησαν οι μαθηταί Χριστιανοί*».

Ο απόστολος Πέτρος επίσης λέγει: «*...Διότι μηδείς από εσάς ας μην πάσχει ως φονεύς, ή κλέπτης, ή κακοποιός, ή ως περιεργαζόμενος τα αλλότρια, αλλά εάν (πάσχει) ως Χριστιανός, ας μην αισχύνεται*» (Α' Πέτρου Δ/4:16). Το ίδιο είπε και ο βασιλιάς Αγρίππας στον Παύλο, όταν αυτός απολογείτο ενώπιόν του: «*Παρ' ολίγον με πείθεις να γίνω Χριστιανός*» (Πράξεις Κς'/26:28).

Αυτή την επίσημη ονομασία είχαν λάβει οι πιστοί της πρώτης αποστολικής εκκλησίας. Οι άλλοι όμως τους αποκαλούσαν "πλάνους" και "αιρετικούς" και τον μεγαλύτερο πλάνο θεωρούσαν τον ίδιο τον Ιησού: «*Συνήχθησαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι προς τον Πιλάτον λέγοντες, κύριε, ενεθυμήθημεν, ότι εκείνος ο ΠΛΑΝΟΣ είπε ενώ κόμα ζούσε...*» (Ματθαίος ΚΖ/27:3).

Επίσης, όταν Παύλος δικαζόταν από τον Φίληκα, ο ρήτορας

Τέρτυλλος είπε: «*Επειδή ερόμεν τον άνθρωπον τούτον ότι είναι ΦΘΟΡΟΠΟΙΟΣ και ΔΙΕΓΕΙΡΕΙ ΣΤΑΣΙΝ μεταξύ όλων των κατά την οικουμένην Ιουδαίων, και είναι πρωτοστάτης ΤΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ, ο οποίος και τον ναόν εδοκίμασε να βεβηλώσει...*» (Πράξεις ΚΔ/24:5-6).

Ναι, οι άγιοι του ύψιστου Θεού, οι λυτρωμένοι με το αίμα του Ιησού Χριστού, είναι για την "καθώς πρέπει" κοινωνία παρείσακτοι, κακοποιοί (φθοροποιοί), αιρετικοί, πλάνοι και οπισθοδρομικοί, έτσι αποκαλούν τους ζώντες αγίους του Θεού. Το οξύμωρο σχήμα και η υποκρισία είναι ότι, ενώ αποκαλούν πλάνους αυτούς που ακολουθούν τις αλήθειες του Λόγου του Θεού, οι ίδιοι όμως, ανήκοντες σε κάποιο επίσημο θρησκευτικό σύστημα ή δόγμα, οποιαδήποτε ονομασία και εάν έχει (Ορθόδοξοι, Καθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι, κλπ), δέχονται πλήθος αντί Βιβλικών δοξασιών **και πολλές φορές το ομολογούν αυτό**, διακηρύττουν ότι είναι οι σωστοί.

7. Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Διακονία σημαίνει **υπηρεσία** και η Καινή Διαθήκη συχνά κάνει λόγο για τη "**διακονία στους αγίους**". Εάν δεχθούμε υποθετικά την άποψη αυτών που δέχονται και διακηρύττουν ότι **άγιοι** είναι οι αποθανόντες που ανακήρυξε εκ των υστέρων ως "**αγίους**" η κατεστημένη εκκλησία, τότε εδώ στη "**διακονία των αγίων**" γεννιέται ένα εύλογο ερώτημα, το οποίο είναι: "**Πως μπορούν να υπηρετηθούν άγιοι, που δεν βρίσκονται στη ζωή;**" Οι αποθανόντες άγιοι βρίσκονται μέσα στην ένδοξη παρουσία του Θεού εν Χριστώ Ιησού και δεν χρειάζονται καμιά υπηρεσία από τους κατοικούντες επί της γης. Άρα η διακονία των αγίων αφορά τους πιστούς των τοπικών εκκλησιών, οι οποίοι αντιμετώπιζαν διάφορα προβλήματα (όπως οικονομικά):

- **ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΙΕ/15:25-26** «*Τώρα δε υπάγω εις Ιερουσαλήμ, εκπληρών την διακονίαν εις τους αγίους. Διότι ενηρεστήθησαν η Μακεδονία και Αχαΐα να κάμουν κάποια βοήθειαν εις τους πτωχούς των αγίων των (κατοικούντων) εις Ιερουσαλήμ*».

- **Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ις'/16:15-16** «*Σας παρακαλώ δε, αδελφοί· εξεύρετε την οικίαν του Στεφανά, ότι είναι απαρχή της Αχαΐας και αφιέρωσαν εαυτούς εις την διακονίαν των αγίων· να υποτάσσεσθε και σεις εις τους τοιούτους...*».

- **Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Η/8:4** «*...Παρακαλούντες ημάς μετά πολλής παρακλήσεως να δεχθώμεν την χάριν και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους*».

- **Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Θ/9:1,12** «*Διότι περί της διακονίας της εις τους αγίους περιττόν είναι εις εμέ να σας γράφωΔιότι η διακονία της υπηρεσίας ταύτης, ουχί μόνον προσαναπληροί τας στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διά πολλών ευχαριστιών προς τον Θεόν...*».

8. ΕΣΦΑΛΜΕΝΕΣ ΔΙΔΑΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΟΤΗΤΑ

(α) Η ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΓΙΟΤΗΤΑ: Η βασική λάθος διδαχή για την οποία ήδη αναφερθήκαμε με λεπτομέρειες είναι ότι **η αγιότητα δεν αποκτάται, εφόσον ο πιστός βρίσκεται στη ζωή, αλλά αφού αποθάνει**, η (κατεστημένη) εκκλησία αξιολογεί το έργο του και τη δράση του και εκ των υστέρων, **ή τον ανακηρύσσει ΑΓΙΟ**, εφόσον η δράση του και η προσφορά του στον αγρό του Κυρίου έχει θεωρηθεί ότι είναι τεράστιας σημασίας (μείζονος), **ή τον ανακηρύσσει ΟΣΙΟ**, εφόσον το έργο του και η προσφορά του είναι μικρότερης σημασίας (ελάσσονος). Μέσα από τον θεόπνευστο Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, είδαμε ότι αυτή η διδαχή είναι πλάνη και είναι δημιούργημα της εκκλησίας που συμβιβάστηκε με τον κόσμο.

Θα ήταν αυθαίρετο να ισχυριστούμε ότι οι μεγάλοι άνδρες και οι αγίες γυναίκες της Βίβλου (Παλαιάς και Καινής Διαθήκης) χρειαζόντουσαν την έγκριση κάποιας μελλοντικής "εκκλησίας" για να επιβεβαιώσει την αγιότητά τους και να τους ανακηρύξει αγίους.

Στην Παλαιά Διαθήκη μορφές, όπως ήσαν οι Νώε, Ενώχ, Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ, Λωτ, Ιώβ, Δαβίδ, Σολομώντας, Ησαΐας, Δανιήλ, Ιεζεκιήλ, Ιερεμίας, Μωυσής, Ιησούς του Ναυή, Ηλίας, Νεεμίας, Δεβόρρα, Εσθήρ, Ραάβ, Ρουθ και τόσοι άλλοι επώνυμοι και ανώνυμοι, δεν είχαν "αγιότητα" ενώ ζούσαν και χρειαζόταν εκ των υστέρων να το επιβεβαιώσει κάποια επίσημη θρησκευτική αρχή;

Γνωρίζουμε ότι **ο Ενώχ και ο Ηλίας** βρήκαν ιδιαίτερη χάρη από τον Θεό και αρπάχθηκαν ζωντανοί στον ουρανό και φυσικά κανένας δεν πηγαίνει στον ουρανό, εάν δεν μένει σε υπακοή στον Λόγο του Θεού και δεν Τον ευαρεστεί. **Η Ραάβ** (πρώην πόρνη) **και η Ρουθ**, δύο πρώην ειδωλολάτρισσες, μαζί με την **Μαριάμ**, τη μητέρα

του Ιησού, είναι οι μοναδικές γυναίκες που αναφέρονται στη γενεαλογία του Ιησού Χριστού. Μήπως λοιπόν έπρεπε αιώνες αργότερα, κάποια κατεστημένη εκκλησία να τις ανακηρύξει αγίες;

Ίσως κάποιος να ισχυρισθεί ότι όλοι αυτοί που ανήκαν στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, βρισκόντουσαν σε ειδικό καθεστώς, καθόσον δεν είχε έρθει ακόμα ο Μεσσίας και η Ανατολική (Ορθόδοξη) και Δυτική (Καθολική) εκκλησία, που δημιουργήθηκαν αιώνες μετά, θεώρησαν δεδομένη την αγιότητα των επωνύμων πιστών, άλλωστε πως θα μπορούσαν να αμφιβάλλουν για τους πατριάρχες του Ισραήλ, ή τον Δαβίδ, ή τον Μωυσή, αλλά για τους ελάσσονος σημασίας πιστούς ακολούθησαν μία πορεία παράλληλη με τους αγίους της Καινής Διαθήκης, ενεργώντας κατά περίπτωση, ανάλογα με τη βαρύτητα του έργου και της προσφοράς του καθένα.

Στην Καινή Διαθήκη μορφές όπως ήσαν ο **Ιωάννης** Βαπτιστής, οι **μαθητές** του Ιησού (Πέτρος, Ιωάννης, Ιάκωβος, κλπ), ο πρωτομάρτυρας **Στέφανος**, ο απόστολος **Παύλος**, οι συνεργάτες του Παύλου (Τιμόθεος, Σίλας, Βαρνάβας, κλπ), ο **Ιάκωβος** ο αδελφόθεος, που ήταν ο πρώτος ποιμένας της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ, η **Μαριάμ** η μητέρα του Ιησού, η **Μαρία Μαγδαληνή**, η **Δορκάδα** που ανέστησε ο Πέτρος, ο **Κορνήλιος** και τόσοι άλλοι επώνυμοι και ανώνυμοι μάρτυρες της πίστης, που έχυσαν το αίμα τους μέσα στους ιππόδρομους της Ρώμης, για να είναι "άγιοι" θα έπρεπε να τους ανακηρύξει αγίους η κατεστημένη εκκλησία αιώνες μετά και να θεσπίσει και το **εορτολόγιό** τους για να τιμάται η μνήμη τους;

Μήπως πρέπει να αναφέρουμε ότι η πρώτη αποστολική εκκλησία **δεν τηρούσε εορτές**, καθόσον καταργήθηκαν οι επτά ετήσιες εορτές που είχε θεσπίσει ο ίδιος ο Θεός στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης (βλ. Λευιτικό ΚΓ/23), όπως καταργήθηκε και η εβδομαδιαία εορτή του Σαββάτου.

Και στην περίπτωση αυτή, ίσως κάποιος ισχυρισθεί ότι οι άγιοι της πρώτης αποστολικής εκκλησίας, που αναφέρονται μέσα στην Καινή Διαθήκη, υπάγονται σε ειδικό καθεστώς και δεν χρειάζεται η εκκλησία να τους ανακηρύξει αγίους, αλλά για τους αγίους των επομένων γενεών είναι θέμα της εκκλησίας. Το ερώτημα όμως είναι **«ποιας εκκλησίας;»**, γιατί ο Ιησούς με τη σταυρική Του θυσία κα-

τήρησε το ιερατείο και η εκκλησία πλέον διοικείται με τα χαρίσματα διακονίας (βλ. Εφεσίους Δ/4:11-14, Α' Κορινθίους ΙΒ/12:28, κλπ) και όχι από ειδική τάξη ιερέων.

Σήμερα η Ανατολική και η Δυτική εκκλησία που έχουν αποκτήσει την εξουσία να ανακηρύσσουν αγίους, διοικούνται αποκλειστικά από ιερατείο δια μέσου των μυστηρίων που έχουν θεσπίσει. **Πως συμβιβάζεται ένα καταργημένο από τον Ιησού ιερατείο να ανακηρύσσει αγίους;** Η απάντηση είναι αυτονόητη, δεν συμβιβάζεται, γιατί αυτό και είναι αντίθετο από την Αγία Γραφή. Για περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα της ιεροσύνης, σας συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **"ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΗΓΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ"** (κωδικός 19).

(β) ΣΚΛΗΡΑΓΩΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ: Μία άλλη λάθος διδαχή για την απόκτηση της αγιότητας είναι ότι πρέπει ο πιστός να ταλαιπωρεί τον εαυτό του, που συμπεριλαμβάνει την ψυχή του και το σώμα του. Αυτό μπορεί να γίνει με πολλούς τρόπους, ένας από τους οποίους είναι **να απαρνηθεί τα εγκόσμια και να πάει να μονάσει**, ώστε να ασκηθεί σε εγκράτεια και υπομονή. Ο Ιησούς μας στέλνει σαν πρόβατα μέσα σε λύκους για να κηρύξουμε το ευαγγέλιο της βασιλείας Του και όχι να πάμε όλοι να κλειστούμε μέσα σε μοναστήρια, γιατί εάν συμβεί αυτό, ποιος θα κηρύξει έξω στον κόσμο το μήνυμα της αγάπης της θυσίας του Ιησού στο σταυρού; Ο Ιησούς παραγγέλλει σε όλους τους πιστούς αγίους Του **«ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς ...διδάσκοντες αυτούς να φυλάττουν πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς...»** (Ματθαίος ΚΗ/28:19-20).

Ο Ιησούς Χριστός λέγει σε όλους αγίους Του, μέσα σε όλους τους αιώνες να πάνε να εκπληρώσουν μια **τριπλή αποστολή** που είναι **«μαθητεύσατε - βαπτίζοντες - διδάσκοντες»**. Εάν λοιπόν εμείς, δεν πάμε να αναγγείλουμε τα καλά νέα του ευαγγελίου, τότε λέγει ο απόστολος Παύλος **«...ΠΩΣ λοιπόν θα επικαλεσθούν εκείνον, εις τον οποίον δεν είστευσαν; και ΠΩΣ θα πιστεύσουν εις εκείνον, περί του οποίου (ποτέ) δεν ήκουσαν; και ΠΩΣ θα ακούσουν, χωρίς να υπάρχει ο κηρύττων;»** (Ματθαίος ΚΗ/28:19-20). Απλή αλήθεια, εάν δεν υπάρχει ο κηρύττων, γιατί έχει κλειστεί για πάντα μέσα σ' ένα μοναστήρι, πως θα ακούσουν οι άνθρωποι για να πιστέψουν στον Κύριο Ιησού, που μας σώζει, μας θεραπεύει και μας ελευθερώνει.

Όλοι γνωρίζουν ότι ο θεσμός των μοναστηρίων δημιουργήθηκε αιώνες μετά τον θάνατο και την ανάσταση του Ιησού και ο θεσμός αυτός είναι δημιούργημα του ιερατείου της Ανατολικής Ορθόδοξης εκκλησίας, ένας θεσμός που ήκμασε κατά την περίοδο της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, όπου τα μοναστήρια είχαν εξελιχθεί σε "πανεπιστήμια" της εποχής εκείνης. Πολλοί νέοι ακολουθούσαν τον μοναχικό βίο, όχι από αγάπη για τον Θεό, αλλά για να μην πάνε να υπηρετήσουν στο στρατό. Ένα ερώτημα που γεννιέται εδώ, γι' αυτούς που ακολουθούν την άποψη αυτή είναι: **Άρα, τους πρώτους μετά Χριστό αιώνες που δεν υπήρχε ακόμα ο θεσμός των μοναστηρίων, οι πιστοί δεν μπορούσαν να αγιάσουν;** Μία τέτοια θέση είναι καθαρά αντί Βιβλική, δεν έχει κανένα έρεισμα μέσα στον Λόγο του Θεού.

Άλλοι μερίδα πιστών για να "αγιάσουν" έχουν θέσει μια σειρά κανόνες για να σκληραγωγήσουν το σώμα τους, κανόνες που έχουν σχέση με τις τροφές «μη πιάσεις, μη γευθείς, μη αγγίξεις» για τα οποία ο απόστολος Παύλος λέγει ότι όλα αυτά «έχουν φαινόμενο μόνον σοφίας εις **εθελοθρησκεία και ταπεινοφροσύνη και σκληραγωγία του σώματος, εις ουδεμίαν τιμή να έχουν την ευχαρίστηση της σαρκός**» (Κολοσσαείς Β/2:23). Ενώ φαινομενικά δείχνει ότι υπάρχει σ' αυτό κάποια σοφία, στην πραγματικότητα είναι "**εθελοθρησκεία**", είναι μια ανθρώπινη προσπάθεια να πλησιάσουν τον Θεό σκληραγωγώντας (καταπονώντας) το σώμα τους και όχι με τον τρόπο που ο Θεός μας φανερώνει μέσα στην Αγία Γραφή, που είναι η προσωπική αποδοχή της θυσίας του Ιησού.

Ο άνθρωπος δεν πρέπει να καταπονεί και να στερεί το σώμα του από το να απολαμβάνει αυτά που ο Θεός του έδωσε. Ο σοφός Σολομώντας λέγει: «**Εγνώρισα ότι δεν είναι άλλο καλόν δι' αυτούς, εμμή να ευφραίνεται κάποιος και να κάμνει καλόν εις την ζωή αυτού. Και ακόμη το να τρώγει πας άνθρωπος και να πίνει και να απολαμβάνει καλόν εκ παντός του μόχθου αυτού, είναι ΧΑΡΙΣΜΑ Θεού**» (Εκκλησιαστής Γ/3:12-13). Εδώ λέγει ότι είναι χάρισμα από τον Θεό κάποιος να τρώγει, να πίνει και να απολαμβάνει από τον μόχθο του, αλλά έρχεται όμως ο εχθρός της ψυχής, ο Διάβολος και σε πλανά ότι εάν στερηθείς όλα αυτά «θα αγιάσεις» και θα πλησιάσεις τον Θεό.

Σε κάποια περίπτωση που οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι κα-

τηγορούσαν τους μαθητές του Ιησού ότι δεν νήστευαν, παραβαίνοντας την παράδοση των πρεσβυτέρων, ο Ιησούς τους απάντησε ότι «**δεν μολύνει τον άνθρωπο το ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟ εις το στόμα** (δηλαδή φαγητό ή νερό), **αλλά μολύνει το ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟ εκ του στόματος, τούτο μολύνει τον άνθρωπον ...Τα δε εξερχόμενα εκ του στόματος, ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΕΞΕΡΧΟΝΤΑΙ, και εκείνα μολύνουν τον άνθρωπον. Διότι εκ της καρδιάς εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόννοι, μοιχείαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. Ταύτα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπο....**» (Ματθαίος ΙΕ/15:11,18-19). Εάν θέλει ο άνθρωπος να σκληραγωγήσει το σώμα του για να αγιάσει (όπως λάθος πιστεύει), δεν θα το σκληραγωγήσει με τα εισερχόμενα, με τις τροφές, αλλά καταργώντας τα πονηρά εξερχόμενα από την καρδιά του.

Η νηστεία από τις τροφές δεν γίνεται για να υποφέρει ο άνθρωπος, ταλαιπωρώντας και το σώμα του και την ψυχή του. Η νηστεία πρέπει να φέρνει στον πιστό χαρά και ευλογία, γιατί η αληθινή νηστεία ενώπιον του Θεού, δεν είναι να ταλαιπωρεί ο άνθρωπος το σώμα του, αλλά είναι αυτό που αποκαλύπτει ο Λόγος τους Θεού, δηλαδή νηστεία είναι «...**να λύσεις τους δεσμούς της κακίας, να διαλύεις τα βαριά φορτία, να αφήνεις ελεύθερους τους καταδυναστευμένους, να συντριβείς κάθε δεσμό, να διαμοιράζεις τον άρτο σου εις τον πεινώντα, να δέχεσαι στην οικία σου άστεγους πτωχούς, να ντύνεις όταν βλέπεις τον γυμνόν....**» (Ησαΐας ΝΗ/58:6-7). Αυτή η πνευματική νηστεία, δεν είναι σκληραγωγία του σώματος, αλλά είναι χαρά και ευφροσύνη στον Κύριο, ο οποίος ευαρεστείται τα παιδιά Του να εφαρμόζουν αυτού του είδους νηστεία.

(γ) Η ΑΓΑΜΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ: Μία λάθος διδασκαλία που ακολουθούν πολλοί άνθρωποι, κυρίως της κατεστημένης εκκλησίας, είναι ότι η αγαμία οδηγεί τον πιστό στην αγιότητα. Θα τολμούσα να την ονομάσω την **κορωνίδα των πλανών** για το θέμα αυτό, γιατί ο νομοθέτης του γάμου είναι ο ίδιος ο Θεός και τον πρώτο γάμο τον έκανε μέσα στον κήπο της Εδέμ με τον Αδάμ και την Εύα. Εάν κάποιος αμφισβητεί τον γάμο ως θείο θεσμό και θεωρεί την αγαμία ως μέσον για να αγιάσει ο πιστός, τότε ευθέως αμφισβητεί τον ίδιο τον Θεό, ότι λάθος ενήργησε. Αυτό σημαίνει **απόρριψη** του Θεού από τη ζωή του.

Εκείνο που θα πρέπει να επισημάνουμε για τον γάμο που ο Θεός θέσπισε είναι ότι (1) δημιουργήθηκε μέσα στον κήπο της Εδέμ

πριν την πτώση του ανθρώπου, πριν την παρακοή του στον Θεό, και (2) η ανάγκη του γάμου **δεν προήλθε** από τον ίδιο τον άνθρωπο, αλλά από τον δημιουργό του.

Όταν ο Θεός παρουσίασε την Εύα στον Αδάμ αυτός κατάλαβε την τέλεια ταύτιση που είχε μαζί της, κατάλαβε ότι η Εύα ήταν ένα κομμάτι από το δικό του σώμα, δεν ήταν κάτι το ξεχωριστό ή κάτι το διαφορετικό, γι' αυτό είπε: « **Τούτο είναι τώρα οστούν εκ των οστέων μου και σαρκ εκ της σαρκός μου· αυτή θέλει ονομασθεί ανδρίς, διότι εκ του ανδρός αυτή ελήφθη. ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθεί εις την γυναίκα αυτού· και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν...**» (Γένεση Β/2:23-24). Όταν ειπώθηκαν αυτά τα λόγια, ο Αδάμ και η Εύα ήταν οι πρώτοι άνθρωποι που δημιουργήθηκαν επάνω στη γη και κατά συνέπεια δεν είχαν **ούτε προγόνους**, αφού δεν είχαν φυσικούς γονείς, όπως έχουμε εμείς, καθόσον πλάσθηκαν απευθείας από τον Θεό και δεν είχαν **ούτε απογόνους**, αφού ακόμα δεν είχαν τεκνοποιήσει.

Άρα όταν λέγει ο Λόγος του Θεού ότι ο άνθρωπος θα αφήσει «**τον ΠΑΤΕΡΑ αυτού και την ΜΗΤΕΡΑ αυτού**», δεν εννοεί τον Αδάμ και την Εύα, οι οποίοι είναι οι μοναδικοί άνθρωποι στον κόσμο που δεν είχαν ΠΑΤΕΡΑ και ΜΗΤΕΡΑ, αλλά εννοεί όλο το μετέπειτα ανθρώπινο γένος. Εδώ υπάρχει ένας προφητικός αποκαλυπτικός λόγος, που αφορούσε όλες τις επόμενες γενιές μετά τον Αδάμ, ότι ο άνθρωπος θα εγκαταλείψει τους γονείς του και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του, ώστε θα είναι δύο ψυχές, μέσα σε μία σάρκα.

Ο Αδάμ είναι τύπος του Ιησού και η Εύα είναι τύπος της εκκλησίας. Η εκκλησία αποτελείται από πολλά μέλη του ενός σώματος του Χριστού. Άλλος είναι τα πόδια, άλλος είναι τα χέρια, άλλος είναι τα μάτια και ούτω καθ' εξής. Όλα τα μέλη έχουν πλήρη ταύτιση και άμεση εξάρτηση με το κεφάλι που είναι ο Ιησούς. **Αυτή είναι η τυπολογία:** Ο Αδάμ και η Εύα έγιναν «**οι δύο εις σάρκα μίαν**» (Γένεση Β/2:23-24), ο άνδρας και η γυναίκα είναι «**μία σάρκα**», Ο Ιησούς Χριστός και η εκκλησία Του είναι «**ένα σώμα**». Αυτή την αλήθεια ο Διάβολος δεν την θέλει για το σώμα της εκκλησίας του Ιησού, γι' αυτό και την μάχεται φέρνοντας διδασκαλίες πλάνης περί αγαμίας.

Ο απόστολος Παύλος προφητικά λέγει ότι στους τελευταίους

καιρούς, πριν την ένδοξη έλευση του Ιησού, πολλοί θα αποστατήσουν από την πίστη και θα προσκολληθούν σε **πνεύματα (δαιμόνια) πλάνης** και σε **διδασκαλίες δαιμονίων** και αναφέρει δύο βασικά χαρακτηριστικά των ψευδοδιδασκαλιών αυτών, ώστε να τα γνωρίζουν οι πιστοί και να προσέχουν για να μην πέσουν στην παγίδα του Διαβόλου. Οι διδασκαλίες αυτές θα αφορούν την ΑΓΑΜΙΑ, αυτούς που εμποδίζουν τον γάμο και τη ΣΚΛΗΡΑΓΩΓΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ με τη νηστεία, με την αποχή δηλαδή από τις τροφές. Γράφει ο Παύλος:

«...Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς θέλουν αποστατήσει μερικοί από της πίστεως, προσέχοντες εις ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και εις ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, διά της υποκρίσεως ψευδολόγων, εχόντων την εαυτών συνείδησιν κεκαυτηριασμένην, εμποδιζόντων τον γάμον (και) προσταζόντων αποχήν βρωμάτων, τα οποία ο Θεός έκτισε διά να μεταλαμβάνουν μετά ευχαριστίας οι πιστοί και οι γνωρίσαντες την αλήθειαν» (Α' Τιμόθεου Δ/4:1-3).

Ο Θεός δεν θέλει ο άνθρωπος να είναι μόνος, αλλά στην περίπτωση που το επιλέξει αυτό, θα πρέπει να έχει ιδιαίτερη χάρη από τον Θεό για να μην πέσει σε διάφορους ανθρώπινους πειρασμούς. Ο απόστολος Παύλος είχε επιλέξει την αγαμία, γιατί γνώριζε ότι η φύση της αποστολής του να γυρίζει σε όλα τα έθνη δεν του επέτρεπε να αποκτήσει οικογένεια, καθόσον δεν θα μπορούσε να την συντηρήσει, αφού συνέχεια θα βρισκόταν σε περιοδείες. Για το θέμα αυτό λέγει ότι «**ο ΑΓΑΜΟΣ μεριμνά τα του Κυρίου, πως να αρέσει εις τον Κύριον· ο δε ΝΥΜΦΕΥΜΕΝΟΣ μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέσει εις την γυναίκα (αυτού)...**» (Α' Κορινθίους Ζ/7:32-33).

Αυτή ήταν μια καθαρά προσωπική επιλογή του Παύλου. Διαβάζουμε μέσα στην Καινή Διαθήκη ότι απόστολος Πέτρος, από τους εξοχότερους των αποστόλων ήταν νυμφευμένος, οι αδελφοί του Ιησού το ίδιο, καθώς πολλοί των αποστόλων. Στο γεγονός αυτό αναφέρεται και ο Παύλος, λέγοντας: «**Μη δεν έχομεν εξουσίαν να συμπεριφέρωμεν αδελφήν γυναίκα, όπως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και ο Κηφάς;**» (Α' Κορινθίους Θ/9:5 - Ματθαίος Η/8:14). Αυτό σημαίνει ότι η αγιότητα ενός ανθρώπου δεν χάνεται όταν έρθει σε δεσμό γάμου, αντίθετα η ευλογία του Κυρίου φανερώνεται επάνω σε όλη την οικογένεια, γονείς και παιδιά.

Το πόσο μεγάλη σημασία δίνει ο Θεός στο θεσμό του γάμου,

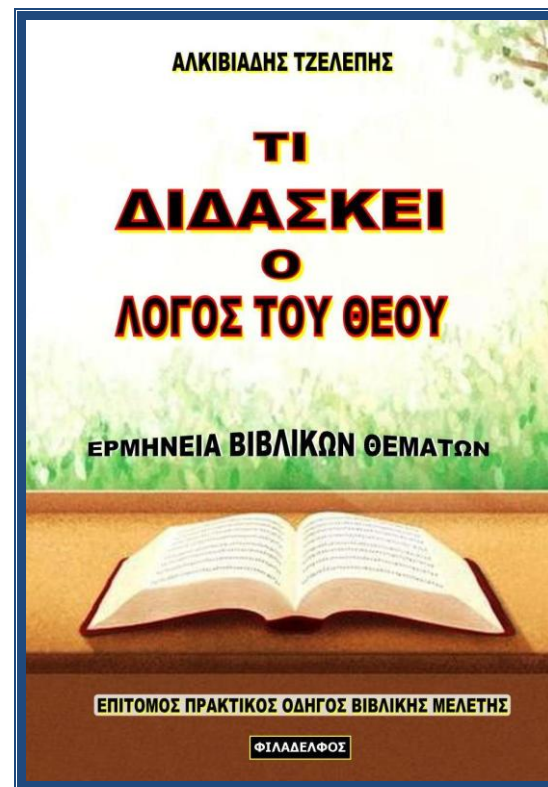
το βλέπουμε μέσα από την Αγία Γραφή, όπου τρεις γάμοι αποτελούν ορόσημο πνευματικών γεγονότων. Είναι ο γάμος μέσα στον κήπο της **Εδέμ**, ο γάμος στην πόλη **Κανά** της Γαλιλαίας και ο γάμος της νύμφης εκκλησίας με τον νυμφίο Χριστό που δεν έχει γίνει ακόμα, αλλά πρόκειται να γίνει στον **ουρανό**:

(1) **Κήπος της ΕΔΕΜ:** Ο 1^{ος} γάμος, του Αδάμ και της Εύας, που τον έκανε ο ίδιος ο Θεός (Γένεση Β/2:22-24), αποτέλεσε την αφετηρία της ανθρώπινης ζωής επάνω στον πλανήτη Γη. Ένας γάμος που έφερνε τη σφραγίδα του Θεού, ο οποίος προ καταβολής κόσμου είχε σχεδιάσει το γάμο αυτό, ως τύπο ενός άλλου γάμου που θα γινόταν στον ουρανό. Η ενότητα του Αδάμ και της Εύας «εις σάρκα μίαν» ήταν ο **τύπος** εδώ στη γη, ενώ η ενότητα της εκκλησίας με τον Ιησού «εις ένα σώμα» είναι το **αντίτυπο** στον ουρανό.

(2) **Πόλη ΚΑΝΑ:** Ο 2^{ος} γάμος, που έγινε στην Κανά της Γαλιλαίας και στον οποίο ήταν ο προσκαλεσμένος ο Ιησούς με τους μαθητές Του (Ιωάννης Β/2:1-11, Δ/4:46), αποτέλεσε την αφετηρία της επίγειας διακονίας του Ιησού, γιατί εκεί έκανε το πρώτο Του θαύμα.

(3) **ΟΥΡΑΝΟΣ:** Ο 3^{ος} γάμος, που θα είναι ένας λαμπρός γάμος, θα γίνει στον ουρανό και θα είναι ο γάμος της νύμφης εκκλησίας με τον νυμφίο Ιησού. Ο γάμος αυτός θα είναι η αρχή μιας νέας πνευματικής δημιουργίας, που θα είναι στους αιώνες των αιώνων (Αποκάλυψη ΙΘ/19:7-10).

Τρεις γάμοι πού έχουν τη σφραγίδα του Θεού και που είναι η αφετηρία μεγάλων πνευματικών γεγονότων. Με τον 1^ο γάμο ξεκίνησε η ζωή επάνω στη γη, με τον 2^ο γάμο ξεκίνησε η επίγεια διακονία του Ιησού και με τον 3^ο γάμο θα ξεκινήσει η πνευματική δημιουργία του Θεού στον ουρανό, όπου η νύμφη εκκλησία θα είναι σε εξέχουσα θέση, θα είναι το πολύτιμο μαργαριτάρι που θα κοσμήει το στέμμα του Βασιλιά των βασιλιάδων. Το απλό συμπέρασμα που βγαίνει είναι τα λόγια του Παύλου ότι η αγαμία είναι διδασκαλία δαιμονίων. Περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα αυτό συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας «**Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**» (κωδικός 43).

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 40 - 1

1^η έκδοση: 05/1992 ❖

5^η έκδοση: 10/2022 (σελίδες 608)

Ένα βιβλίο που αποτελεί πολύτιμο **ΟΔΗΓΟ - ΒΟΗΘΗΜΑ**. Πρόκειται για μια συλλογή βασικών θεμάτων, που εξετάζονται και ερμηνεύονται σύμφωνα με την Αγία Γραφή. Το βιβλίο απευθύνεται **σε όλες τις τάξεις των ανθρώπων**, σε θεολόγους, ιεροκήρυκες, ομιλητές, δασκάλους Κυριακών σχολείων, καθώς και σε απλούς ανθρώπους, που εκζητούν να γνωρίσουν τις αιώνιες αλήθειες της Γραφής και να έχουν προσωπική σχέση και γνωριμία με τον ένδοξο Κύριο Ιησού.

Ένα επίτομο **ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ**, που περιέχει 31 αυτοτελή θέματα, γεγονός που χαρακτηρίζει το βιβλίο αυτό σαν μια «**Μικρή Βιβλική Εγκυκλοπαίδεια**». Η ύλη του κάθε θέματος περιλαμβάνει περίπου 15-20 σελίδες. Στο τέλος του κάθε θέματος αναφέρονται ΠΗΓΕΣ και ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ (βιβλία, μηνύματα σε cd, video, κλπ), όπου μπορεί να ανατρέξει ο ενδιαφερόμενος, για περισσότερες λεπτομέρειες.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαργέλης - 2η έκδοση)

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

"νέος ΒΑΜΒΑΣ απλοποιημένος - ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Για την εύκολη κατανόηση της γλώσσας της Αγίας Γραφής χρησιμοποιείται σε **νέα απλοποιημένη μορφή** το κείμενο της μετάφρασης του αρχιμανδρίτη **Νεόφυτου Βάμβα**, όπου ΜΟΝΟ λέξεις του κειμένου μεταφράζονται στη δημοτική. Είναι μία καινοτομία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" και πρόκειται για έναν εξαιρετο συνδυασμό της **ΑΠΛΗΣ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑΣ** με τη **ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ**, όπου υπερισχύει η καθαρεύουσα (συντομογραφικά "νβφ").

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) S I T E: www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) F A C E B O O K: "**βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**"